

Jugosławia wybrana do Rady Bezpieczeństwa

NOWY JORK. — Na końcowym posiedzeniu X sesji Zgromadzenia Ogólnego 20 grudnia doszło wreszcie do rozwiązania ciągnącej się od przeszło dwóch miesięcy sprawy wyboru trzeciego nieustalonego członka Rady Bezpieczeństwa. Sprawie tej Zgromadzenie Ogólne poświęciło aż siedem posiedzeń, w ciągu których odbyło się 35 głosowań bez wyniku nad kandydaturami Jugosławii i Filipin. Wtorkowe głosowanie, 36 z kolei, przyniosło Jugosławii 43 głosy, co stanowiło więcej niż wymagana większość 2/3 głosów. Na Filipiny padło 11 głosów, 13 delegacji wstrzymało się od głosowania.

Agencje zachodnie cytują oświadczenia delegatów Wielkiej Brytanii i Filipin na temat „porozumienia dżentelmeńskiego”, w myśl którego Jugosławia miałyby po roku ustąpić Filipinom miejsca w Radzie Bezpieczeństwa.

Proletariat wszystkich krajów, łączcie się!

★ A

GAZETA BIAŁOSTOCKA

Organ KW Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej

ROK V. Nr 301 (1336)

środa, 21. XII. 1955 r.

Cena 30 gr.

Projekt nowego Kodeksu Karnego

omówił min. Świątkowski
na Zjeździe Zrzeszenia Prawników

WARSZAWA. — 19 bm. zakończyły się trzydniowe obrady IV Krajowego Zjazdu Zrzeszenia Prawników Polskich. W ostatnim dniu Zjazdu na obrady przybył serdecznie witany przez zgromadzonych Prezes Rady Ministrów Józef Cyrankiewicz.

W trzecim dniu Zjazdu zabrał głos przewodniczący delegacji prawników radzieckich, wiceprezes Sądu Najwyższego ZSRR Piotr Bardin. Przekazał on uczestnikom Zjazdu gorące pozdrowienia od prawników radzieckich oraz życzył Zjazdowi owocnych obrad.

Po sprawozdaniu Głównej Komisji Rewizyjnej i sprawozdaniach z obrad sekcji uczestnicy Zjazdu kontynuowali dyskusję nad referatem prof. dr. Jerzego Jodłowskiego.

Przemówienie min. Świątkowskiego

Ostatni zabrał głos w dyskusji minister Sprawiedliwości Henryk Świątkowski, który przedstawił uczestnikom Zjazdu podstawowe założenia, opracowanego ostatnio projektu nowego Kodeksu Karnego.

W najbliższym czasie projekt ogłoszony zostanie drukiem oraz poddany szerokiej dyskusji nie tylko w środowiskach prawniczych, ale i wśród szerokiego rzeszy społeczeństwa. Po zasięgnięciu opinii społecznej i opracowaniu poprawek, projekt no-

● *Ciąg dalszy na str. 2*

15 stycznia 1956 r.

pierwsze sesje

powiatowych rad
narodowych

w powiatach sejneńskim i dąbrowskim

Rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 12 listopada br. w województwie białostockim — za wniosek Prezydium WRN — utworzone zostały dwa nowe powiaty: sejneński i dąbrowski.

Do pierwszego z nich należą: miasto Sejny oraz gromady Berżniki, Giby, Głęboki Bród, Jodeliszki, Klejwy, Krasnopol, Maćkowa Ruda, Ogrodniki, Pogorzelec, Puńsk, Skustele, Smolany, Świackie i Widugiery.

Do powiatu dąbrowskiego należą gromady: Bartniki, Jastrzębna, Kurianka, Lipsk, Rygałówka, Dąbrowa, Butrymowce, Dubaśno, Horodniana, Kamienna Stara, Kiersnówka, Nierosno, Nowy Dwór, Ostrowie, Pokosna, Reszkowce, Różanystok, Suchodolina i Zwierzyniec Wielki.

W związku z tym Prezydium WRN w dniu 14 grudnia podjęło uchwałę, w której ustala, iż pierwsze sesje powiatowych rad narodowych w obu nowoutworzonych powiatach odbędą się w dniu 15 stycznia 1956 roku (niedziela). Na sesjach tych odbędzie się m. in. ślubowanie radnych i wybór prezydentów PRN.

Uchwała Prezydium WRN zobowiązuje jednocześnie podległe sobie organa do udzielenia konkretnej pomocy w odpowiednim przygotowaniu pierwszych sesji w powiatach Dąbrowa i Sejny. (hk)

W 76 ROCZNICĘ URODZIN JÓZEFA STALINA

76 lat temu, 21 grudnia 1879 roku, w mieście Gori, guberni tyfliskiej, urodził się Józef Wissarionowicz Stalin — kontynuator wielkiego dzieła Lenina, wybitny teoretyk marksizmu. W oparciu o naukę Marksa, Engelsa, Lenina Stalina, pod kierownictwem KPZR, naród radziecki pierwszy na świecie zbudował ustrój sprawiedliwości społecznej — socjalizm i przystąpił do budowy komunizmu. Komunistyczna Partia Związku Radzieckiego, która Lenina, a potem Stalina postawiła na czele swoich zahartowanych szeregów, unaoczniała całemu światu, że socjalizm może być urzeczywistniony. U tej partii, na jej przykładzie i doświadczeniach klasa robotnicza wszystkich krajów uczy się jak walczyć i zwyciężać w zmaganiach o pokój i socjalizm.

W dalszych zakładach pracy powstają komisje dla opracowania planów 5-letnich

- Utworzenie III zmiany w Fabryce Gwoździ
- wzrostowi produkcji o 40 proc.
- Osie do wozów można produkować taniej
- mówią robotnicy „Galmetu“

Już pierwsze dni rozpoczynającej się wielkiej dyskusji nad opracowaniem zakładowych planów 5-letki, poważnie zaktywizowały załogę Białostockich Zakładów Metalowych Przemysłu Terebnego. Świadectwem tego

była żywa i rzeczowa dyskusja podczas posiedzenia rozszerzonej egzekutywy organizacji partyjnej. Towarzysze biorący udział w posiedzeniu przysłuchali się do pierwszych cennych wniosków załóg robotniczych, wskazujących na znaczne rezerwy produkcyjne.

Tak np. kierownik Fabryki Gwoździ, wskazując na możliwości swego zakładu stwierdził, że podniesienie wskaźnika zmianowości (uruchomienie 3-ciej zmiany) przyniesie w efekcie wzrost produkcji gwoździ o 40 proc. Dotychczas robotnicy „Galmetu“ odczuwają w swej pracy znaczne trudności hamujące produkcję.

— Uważam za konieczne — oświadczył w dyskusji racjonalizator, ślusarz Lucjan Zajkowski — uruchomić dział narzędziowni przez przeniesienie osiowni do nowo wybudowanej hali kuźni. W ten sposób, dzięki zbliżeniu do siebie kuźni i osiowni, zlikwidujemy zbędny transport usprawnimy produkcję, a zatem będziemy mogli produkować dla wsi więcej i tańszych osi do wozów.

Ze słuszną inicjatywą wystąpił także technik Tadeusz Januszkiewicz, wskazując na potrzebę wyremontowania nieczynnej w zakładzie w Gródku walcowni. — W rezultacie — powiedział — zwiększymy asortyment oraz o 100 procent produkcję blachy o różnych rozmiarach z starożytnych obręczy.

Również i inni zabierając głos w dyskusji towarzysze wskazywali na możliwości usprawnienia produkcji. Np.

● *Ciąg dalszy na str. 2*

DO CIEBIE, TOWARZYSZU!

ZBLIŻA się koniec roku 1955 — ostatniego roku planu budowy podstaw socjalizmu.

Wiele dokonaliśmy w okresie 6-letki. To prawda, że te wspaniałe osiągnięcia wymagały od nas dużo ofiarności, poświęceń, wyrzeczeń. Lecz dzisiaj jesteśmy dumni z posiadania Huty im. Lenina i dziesiątków innych wspaniałych obiektów przemysłowych, z osiedli robotniczych, domów kultury, teatrów, kin, ośrodków zdrowia, socjalnych itd.

Jesteśmy dumni z kombinatów bawelnianych w Zambrowie i Fastach, z Fabryki Przyrządów i Uchwytów, osiedli robotniczych w Białymstoku, Hajnówce, w Czarnej Wsi, z Akademii Medycznej im. J. Marchlewskiego w Białymstoku i dziesiątków innych pomników głębokich przeobrażeń na Białostocczyźnie. A widząc i korzystając z owoców swej pracy jesteśmy słusznie dumni z samych siebie.

Niemniej, Towarzyszu, odczuwamy jeszcze w życiu mało trudności i potrzeb. Fragniemy wielu rzeczy, bo przecież chcemy żyć dostatnio.

Spełnienie wielu naszych pragnień zależy od każdego z nas, od nas wszystkich, od naszej sumiennej, ofiarnej pracy w latach 1956—1960, od realizacji zadań Pięciolatki.

Właśnie, Towarzyszu, Komitet Centralny Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej podjął uchwałę w sprawie włączenia podstawowych organizacji partyjnych oraz załóg fabrycznych do udziału w opracowaniu projektów Planu Pięcioletniego zakładów pracy.

W wielu zakładach pracy Białostocczyzny, jak m. in. w Fabryce Przyrządów i Uchwytów, Zambrowskich Zakładach Przemysłu Bawelnianego, BZPW im. Sierżana, Zakładach Naprawczych Taboru Kolejowego w Łapach, Warsztatach Drogowych PKP w Starosielcach im. Rewolucji 1905 roku, zostały powołane zakładowe i wydzielone komisje dla opracowania 5-letnich planów.

Towarzyszu! Jesteś gospodarzem swojego zakładu pracy, a zatem jesteś, Towarzyszu, za niego, za plan, odpowiedzialny. Niezbędna jest zatem Twoja aktywność, Twój cenny głos w dyskusji nad projektem planu. Twojej rady oczekuje partia i rząd.

Znając swoją maszynę, dział, fabrykę, możesz dać wiele cennych wniosków zmierzających do wykorzystania istniejących rezerw produkcyjnych, wprowadzenia nowej techniki, usprawnienia organizacji pracy. Możesz, i jest to Twoim szlachetnym obowiązkiem, wskazać najkorzystniejszy, dalszy kierunek pracy Twojej fabryki.

Jak w latach 6-letki, tak i w latach nowego planu gospodarczego będziemy zwiększać, rozszerzać, polepszać i potancjać produkcję. Chodzi więc o to, Towarzyszu włókniarzu, abyś wskazał sposoby polepszenia i potancjowania białostockich tkanin. A te sprawy są w Twoim zakładzie bardzo istotne. Chodzi o to, Towarzyszu z FPIU, abyś dał wnioski zabezpieczające produkcję nowych asortymentów, rytmiczność produkcji, likwidujące szurmowszczyznę. A to w Twojej fabryce jest bardzo istotne. Chodzi o to, Towarzyszu i Towarzyszu z kombinatu w Fastach i Zambrowie, abyście powiedzieli, jak podnieść kwalifikacje zawodowe pracowników, co należy zrobić, aby skrócić terminy uruchomienia i opanowania produkcji w oddawanych do użytku przedziałach i tkalni, w celu szybszego uzyskania planowej produkcji na nowych maszynach. A to w Waszych zakładach jest bardzo istotne.

Towarzyszu! Inżynierze, techniku, majstrze, robotniku, pracowniku administracji! Twój udział w pracach zakładowej, wydzielonej i społeczno-technicznej komisji oraz w dyskusji nad opracowaniem Planu 5-letniego fabryki, będzie jeszcze jednym świadectwem Twojej troski i odpowiedzialności za własny zakład pracy, dowodem Twojego patriotyzmu i oddania sprawie dalszego, zwycięskiego budownictwa socjalizmu w naszym kraju. Szczerze i śmiało, w duchu twórczej krytyki oraz rzeczowo, wyraż swoje poglądy i wnioski, aby z jeszcze lepszym powodzeniem Twoja fabryka wcielała w czyn ambitne zadania rozwoju naszej ludowej Ojczyzny, dostatniejszego jutra naszego narodu.

Trzeba przyspieszyć w spółdzielniach

(Rozmowa z kierownikiem WZ POM)

W spółdzielniach produkcyjnych zbyt wolno przebiega przygotowania do zebrań rozliczeniowych. Na podział dochodów niecierpliwie czekają nie tylko spółdzielcy, lecz i chłopcy indywidualni, którzy pragną jeszcze raz porównać swój dochód z dochodem sąsiada-spółdzielcy.

Zwróciliśmy się więc do kierownika Wojewódzkiego Zarządu POM, tow. Korneluka, o udzielenie informacji o tym, co najbardziej opóźnia rozliczenia w spółdzielniach.

— Najbardziej utrudniają zakończenie przygotowań do rozliczeń omloty. Wciąż jeszcze dziesiątki stogów niewymierzonych spotykamy w spółdzielniach.

— Czy zdarzają się wypadki przestojów agregatów omlotowych?

— Bardzo często, a winne są temu przede wszystkim dyrekcje POM.

— Czy nie opracowano harmonogramów pracy maszyn omlotowych?

— O to właśnie chodzi. Dyrekcje POM-ów, przeważnie objaśniają, że na 2—3 dni młocki jest jeszcze w spółdzielni, zamiast obliczyć

ile konkretnie godzin powinna młocarnia pracować, by nie było żadnych przestojów. W wielu jednak wypadkach zdarza się, że spółdzielcy nierównomiernie wychodzą do pracy. Jedni o godzinie 9-tej, drudzy jeszcze później i wtedy z opóźnieniem ją rozpoczynają. Dlatego trzeba wzmocnić pracę polityczną w spółdzielniach.

Te fakty występowały na przykład w Siedliskach w powiecie eickim. Tam niektórzy członkowie wcale nie wychodzili do omlotów. Wówczas organizacja partyjna wspólnie z bezpartyjnymi członkami spółdzielni zorganizowała zebranie, na którym podjęto uchwałę, że aż do zakończenia omlotów każdy członek musi 5 dni w ciągu tygodnia pracować. Jeżeli nie podporządkuje się uchwale, potrąci mu się z ogólnego obrachunku tę ilość dniówek, której nie przepracował bez uzasadnionych powodów przy omlotach.

— Czy niezbyt rygorystyczna ta uchwała?

— Nie, bo zyskają na tym pracownicy członkowie, a bułmanci sami sobie wynierają karę.

(Rozmowę przeprowadziła B.K.)

KOMENTARZ DNIA

PO TAMTEJ STRONIE BAŁTYKU

S TANOWCZO zbyt mało uwagi przywiązujemy do pewnych wydarzeń, do pewnych procesów zachodzących w krajach skandy-nawskich. Bardzo nieustannie. A to z dwóch względów: po pierwsze dlatego, że kraje te są naszymi bałtyckimi sąsiadami, a po drugie dlatego, że pewne procesy zachodzące w Szwecji, Danii czy Norwegii są bardzo charakterystyczne i wiele mówią o ewolucji w sytuacji międzynarodowej.

By zrozumieć znaczenie wiadomości nadechających ostatnio z tamtej strony Bałtyku, warto parę słów poświęcić przeszłości. Montując blok atlantyczny, politycy USA nie zapomnieli o tzw. północnej flance tego bloku, nie zapomnieli, że np. Norwegia graniczy ze Związkiem Radzieckim, w 1945 roku Norwegia, Dania i Islandia zostały włączone do paktu atlantycznego. Próby włączenia Szwecji nie powiodły się, niemniej jednak kraj ten przez całe lata systematycznie włączany był w orbitę wpływów bloku atlantycznego.

Skandynawom, obok wiatu lanych cech, nie można odmówić umiejętności trwałego patwienia na rzeczywistość. W ciągu ostatnich lat nastąpiło wiele wydarzeń, które niejednemu Norwegowi, Duńczykowi czy Szwedowi otworzyły oczy na niektóre sprawy. Przykład stosunków pomiędzy Związkiem Radzieckim a Finlandią utwierdził niejednego z nich w przekonaniu, że na współpracy z ZSRR, każde państwo — niezależnie od jego ustroju — może tylko zyskać.

Pokołowa polityka ZSRR obalila tak gorliwie szerszy przez atlantycznych wódzów mit o rzekomym „zagrożeniu” krajów skandy-nawskich przez ZSRR. Historia wojny w Korei również dała coś nie co do myślenia tym spośród skandy-nawskich polityków, którzy będąc sercem i duszą po stronie Waszyngtonu mieli wygórowane wyobrażenia o potęgę USA. W niemieckim stopniu wpłynęło na tok myślenia tych ludzi zamieszanie się mitu o atomowo-wodnorodnym monopolu USA. Na ewolucję nastrojów w krajach skandy-nawskich w niemiejskim mierze wpłynęły czynniki gospodarcze — rychło przekonano się w Szwecji, Norwegii czy Danii, że bez handlu z krajami obco socjalistycznego Skandynawii grożą poważne trudności.

Te procesy zachodzące w skandynawskiej opinii publicznej siła rzeczy musiały znaleźć wyraz w postępowaniu rządów Szwecji, Norwegii i Danii. Pewne wydarzenia z ostatnich miesięcy wskazały, iż rzady tych krajów wykroczyły na drogę bardziej samodzielnej polityki.

Dla ewolucji wydarzeń w tym właśnie kierunku poważne znaczenie miało może przystąpienie przed miesiącem Finlandii do tzw. Rady Północnej, znanej również pod nazwą Rady Skandynawskiej, w której skład wchodzi: Szwecja, Norwegia, Dania i Islandia. Rada ta, istniejąca od 1953 roku, miała być w myśl planów Waszyngtonu instrumentem włączenia Szwecji i Islandii do paktu atlantycznego. Jednakże pewne wydarzenia ostatnich miesięcy wskazywały na to, że nie stanie się ona tym instrumentem. Natomiast zgodnie ze tym, że nie stanie się ona tym instrumentem, jak między innymi w krajach skandy-nawskich, wysłali swe skierunki na rozwój współpracy gospodarczej i kulturalnej między krajami skandy-nawskimi. Udział Finlandii w Radzie — obok udziału nie związanej z paktem atlantycznym Szwecji — może i powinien wpłynąć na dalsze wywołanie się Rady — spód wpływu tych, którzy chcieli uczynić z niej jedną z przybudów paktu atlantycznego.

Poważne znaczenie dla dalszego rozwoju sytuacji w Skandynawii mają, niewątpliwie, bezpośrednie rozmowy między przedstawicielami rządu ZSRR a przedstawicielami rządów skandy-nawskich. Jak wiadomo, w lecie tego roku bawili w Moskwie minister spraw zagranicznych Szwecji, Uden, wczesną jesienią bawili w Moskwie przedstawiciele rządu Finlandii, jesienią — premier Norwegii, Gerhardsen, a w marcu 1956 roku wybiera się do stolicy ZSRR premier Danii, Hansen.

Jak pamiętamy, rozmowy radziecko-fińskie przyniosły dalsze za-cieśnienie współpracy między obydwooma krajami, a radziecka de-cyzja w sprawie bazy Porokkale-Udd była jeszcze jednym świadectwem dążenia ZSRR do stworzenia atmosfery jak najbardziej sprzy-jającej wzajemnemu zrozumieniu i pokojowej współpracy.

O znaczeniu, jakie mają osobiste kontakty świadczą nader wy-sokomnie przebieg wizyty moskiewskiego premiera Gierhardssena. Ró-mownie przebieg wizyty moskiewskiego premiera Gierhardssena. Ró-mownie przebieg wizyty moskiewskiego premiera Gierhardssena. Ró-mownie przebieg wizyty moskiewskiego premiera Gierhardssena.

O znaczeniu, jakie mają osobiste kontakty świadczą nader wy-sokomnie przebieg wizyty moskiewskiego premiera Gierhardssena. Ró-mownie przebieg wizyty moskiewskiego premiera Gierhardssena. Ró-mownie przebieg wizyty moskiewskiego premiera Gierhardssena.

Ambasador ZSRR - Zorin przybył do Bonn

BERLIN. — Dnia 20 bm. przybył do Bonn ambasador nadzwyczajny i pełnomocny ZSRR w NRF W. A. Zorin.

Na lotnisku Wahn w pobliżu Kolonii ambasador Zorin złożył następujące oświadczenie dla przedstawicieli prasy: „Przybywając do stolicy Niemieckiej Republiki Federalnej w charakterze ambasadora Związku Socjalistycznych Republik Radzieckich, cieszę się, że mogę powitać i serdecznie pozdrowić mieszkańców Bonn i Niemieckiej Republiki Federalnej.

Stosunki dyplomatyczne i wymiana ambasadorów między ZSRR i NRF powinny, według naszego głębokiego przekonania, przyczynić się do zbliżenia naszych państw z pożytkiem dla narodu radzieckiego i niemieckiego z pożytkiem dla pokoju powszechnego. Równocześnie z wymianą ambasadorów otwierają się także możliwości dla rozwoju kontaktów gospodarczych i kulturalnych między naszymi krajami. Wszystko to nie może nie wywrzeć pozytywnego wpływu na stworzenie warunków dla uregulowania nie

Niecodzienna uroczystość odbyła się w Pałacu Cesarskim w Japonii. Obchodzone tam uroczystości... dojdzie do pełnoletności księcia Yoshi, syna cesarza i cesarowej. NA ZDJĘCIU: (po prawej) członkowie rodziny cesarskiej. Fot. — GAF.

Burzliwe demonstracje w Jordani i w Syrii przeciwko paktowi bagdadzkiemu

Dymisja rządu i rozwiązanie parlamentu jordańskiego

„Śmierć agentom brytyjskim!” — wołają demonstranci w Damaszku

LONDYN. — Dnia 19 bm. w północnych godzinach wieczornych premier Jordani Hazza Mahali wraz ze swoim gabinetem podał się do dymisji. Tak więc, utworzony przez Mahaliego rząd sprawował władzę zaledwie 6 dni. Król Hussein przyjął dymisję rządu.

Rozgłoszenia radiowa w Ammanie podaje, że w nocy z poniedziałku na wtorek król Jordani Hussein rozwiązał parlament jordański i zapowiedział rozpisanie w ciągu najbliższych 4 miesięcy nowych wyborów powszechnych.

Wioszech otwarcie festiwalu filmów polskich. Na uroczystości otwarcia festiwalu w Szwecji, Norwegii czy Danii, że bez handlu z krajami obco socjalistycznego Skandynawii grożą poważne trudności.

Wioszech otwarcie festiwalu filmów polskich. Na uroczystości otwarcia festiwalu w Szwecji, Norwegii czy Danii, że bez handlu z krajami obco socjalistycznego Skandynawii grożą poważne trudności.

Wioszech otwarcie festiwalu filmów polskich. Na uroczystości otwarcia festiwalu w Szwecji, Norwegii czy Danii, że bez handlu z krajami obco socjalistycznego Skandynawii grożą poważne trudności.

Wioszech otwarcie festiwalu filmów polskich. Na uroczystości otwarcia festiwalu w Szwecji, Norwegii czy Danii, że bez handlu z krajami obco socjalistycznego Skandynawii grożą poważne trudności.

Wioszech otwarcie festiwalu filmów polskich. Na uroczystości otwarcia festiwalu w Szwecji, Norwegii czy Danii, że bez handlu z krajami obco socjalistycznego Skandynawii grożą poważne trudności.

Wioszech otwarcie festiwalu filmów polskich. Na uroczystości otwarcia festiwalu w Szwecji, Norwegii czy Danii, że bez handlu z krajami obco socjalistycznego Skandynawii grożą poważne trudności.

Wioszech otwarcie festiwalu filmów polskich. Na uroczystości otwarcia festiwalu w Szwecji, Norwegii czy Danii, że bez handlu z krajami obco socjalistycznego Skandynawii grożą poważne trudności.

Wioszech otwarcie festiwalu filmów polskich. Na uroczystości otwarcia festiwalu w Szwecji, Norwegii czy Danii, że bez handlu z krajami obco socjalistycznego Skandynawii grożą poważne trudności.

Wioszech otwarcie festiwalu filmów polskich. Na uroczystości otwarcia festiwalu w Szwecji, Norwegii czy Danii, że bez handlu z krajami obco socjalistycznego Skandynawii grożą poważne trudności.

Wioszech otwarcie festiwalu filmów polskich. Na uroczystości otwarcia festiwalu w Szwecji, Norwegii czy Danii, że bez handlu z krajami obco socjalistycznego Skandynawii grożą poważne trudności.

Wioszech otwarcie festiwalu filmów polskich. Na uroczystości otwarcia festiwalu w Szwecji, Norwegii czy Danii, że bez handlu z krajami obco socjalistycznego Skandynawii grożą poważne trudności.

Wioszech otwarcie festiwalu filmów polskich. Na uroczystości otwarcia festiwalu w Szwecji, Norwegii czy Danii, że bez handlu z krajami obco socjalistycznego Skandynawii grożą poważne trudności.

Wioszech otwarcie festiwalu filmów polskich. Na uroczystości otwarcia festiwalu w Szwecji, Norwegii czy Danii, że bez handlu z krajami obco socjalistycznego Skandynawii grożą poważne trudności.

Wioszech otwarcie festiwalu filmów polskich. Na uroczystości otwarcia festiwalu w Szwecji, Norwegii czy Danii, że bez handlu z krajami obco socjalistycznego Skandynawii grożą poważne trudności.

Wioszech otwarcie festiwalu filmów polskich. Na uroczystości otwarcia festiwalu w Szwecji, Norwegii czy Danii, że bez handlu z krajami obco socjalistycznego Skandynawii grożą poważne trudności.

Wioszech otwarcie festiwalu filmów polskich. Na uroczystości otwarcia festiwalu w Szwecji, Norwegii czy Danii, że bez handlu z krajami obco socjalistycznego Skandynawii grożą poważne trudności.

Wioszech otwarcie festiwalu filmów polskich. Na uroczystości otwarcia festiwalu w Szwecji, Norwegii czy Danii, że bez handlu z krajami obco socjalistycznego Skandynawii grożą poważne trudności.

Wioszech otwarcie festiwalu filmów polskich. Na uroczystości otwarcia festiwalu w Szwecji, Norwegii czy Danii, że bez handlu z krajami obco socjalistycznego Skandynawii grożą poważne trudności.

Wioszech otwarcie festiwalu filmów polskich. Na uroczystości otwarcia festiwalu w Szwecji, Norwegii czy Danii, że bez handlu z krajami obco socjalistycznego Skandynawii grożą poważne trudności.

Wioszech otwarcie festiwalu filmów polskich. Na uroczystości otwarcia festiwalu w Szwecji, Norwegii czy Danii, że bez handlu z krajami obco socjalistycznego Skandynawii grożą poważne trudności.

Wioszech otwarcie festiwalu filmów polskich. Na uroczystości otwarcia festiwalu w Szwecji, Norwegii czy Danii, że bez handlu z krajami obco socjalistycznego Skandynawii grożą poważne trudności.

Wioszech otwarcie festiwalu filmów polskich. Na uroczystości otwarcia festiwalu w Szwecji, Norwegii czy Danii, że bez handlu z krajami obco socjalistycznego Skandynawii grożą poważne trudności.

Wioszech otwarcie festiwalu filmów polskich. Na uroczystości otwarcia festiwalu w Szwecji, Norwegii czy Danii, że bez handlu z krajami obco socjalistycznego Skandynawii grożą poważne trudności.

Wioszech otwarcie festiwalu filmów polskich. Na uroczystości otwarcia festiwalu w Szwecji, Norwegii czy Danii, że bez handlu z krajami obco socjalistycznego Skandynawii grożą poważne trudności.

Wioszech otwarcie festiwalu filmów polskich. Na uroczystości otwarcia festiwalu w Szwecji, Norwegii czy Danii, że bez handlu z krajami obco socjalistycznego Skandynawii grożą poważne trudności.

Wioszech otwarcie festiwalu filmów polskich. Na uroczystości otwarcia festiwalu w Szwecji, Norwegii czy Danii, że bez handlu z krajami obco socjalistycznego Skandynawii grożą poważne trudności.

Wioszech otwarcie festiwalu filmów polskich. Na uroczystości otwarcia festiwalu w Szwecji, Norwegii czy Danii, że bez handlu z krajami obco socjalistycznego Skandynawii grożą poważne trudności.

Wioszech otwarcie festiwalu filmów polskich. Na uroczystości otwarcia festiwalu w Szwecji, Norwegii czy Danii, że bez handlu z krajami obco socjalistycznego Skandynawii grożą poważne trudności.

Wioszech otwarcie festiwalu filmów polskich. Na uroczystości otwarcia festiwalu w Szwecji, Norwegii czy Danii, że bez handlu z krajami obco socjalistycznego Skandynawii grożą poważne trudności.

Wioszech otwarcie festiwalu filmów polskich. Na uroczystości otwarcia festiwalu w Szwecji, Norwegii czy Danii, że bez handlu z krajami obco socjalistycznego Skandynawii grożą poważne trudności.

Wioszech otwarcie festiwalu filmów polskich. Na uroczystości otwarcia festiwalu w Szwecji, Norwegii czy Danii, że bez handlu z krajami obco socjalistycznego Skandynawii grożą poważne trudności.

Wioszech otwarcie festiwalu filmów polskich. Na uroczystości otwarcia festiwalu w Szwecji, Norwegii czy Danii, że bez handlu z krajami obco socjalistycznego Skandynawii grożą poważne trudności.

Wioszech otwarcie festiwalu filmów polskich. Na uroczystości otwarcia festiwalu w Szwecji, Norwegii czy Danii, że bez handlu z krajami obco socjalistycznego Skandynawii grożą poważne trudności.

Wioszech otwarcie festiwalu filmów polskich. Na uroczystości otwarcia festiwalu w Szwecji, Norwegii czy Danii, że bez handlu z krajami obco socjalistycznego Skandynawii grożą poważne trudności.

Wioszech otwarcie festiwalu filmów polskich. Na uroczystości otwarcia festiwalu w Szwecji, Norwegii czy Danii, że bez handlu z krajami obco socjalistycznego Skandynawii grożą poważne trudności.

Wioszech otwarcie festiwalu filmów polskich. Na uroczystości otwarcia festiwalu w Szwecji, Norwegii czy Danii, że bez handlu z krajami obco socjalistycznego Skandynawii grożą poważne trudności.

Wioszech otwarcie festiwalu filmów polskich. Na uroczystości otwarcia festiwalu w Szwecji, Norwegii czy Danii, że bez handlu z krajami obco socjalistycznego Skandynawii grożą poważne trudności.

Wioszech otwarcie festiwalu filmów polskich. Na uroczystości otwarcia festiwalu w Szwecji, Norwegii czy Danii, że bez handlu z krajami obco socjalistycznego Skandynawii grożą poważne trudności.

Wioszech otwarcie festiwalu filmów polskich. Na uroczystości otwarcia festiwalu w Szwecji, Norwegii czy Danii, że bez handlu z krajami obco socjalistycznego Skandynawii grożą poważne trudności.

Wioszech otwarcie festiwalu filmów polskich. Na uroczystości otwarcia festiwalu w Szwecji, Norwegii czy Danii, że bez handlu z krajami obco socjalistycznego Skandynawii grożą poważne trudności.

Wioszech otwarcie festiwalu filmów polskich. Na uroczystości otwarcia festiwalu w Szwecji, Norwegii czy Danii, że bez handlu z krajami obco socjalistycznego Skandynawii grożą poważne trudności.

Wioszech otwarcie festiwalu filmów polskich. Na uroczystości otwarcia festiwalu w Szwecji, Norwegii czy Danii, że bez handlu z krajami obco socjalistycznego Skandynawii grożą poważne trudności.

Wioszech otwarcie festiwalu filmów polskich. Na uroczystości otwarcia festiwalu w Szwecji, Norwegii czy Danii, że bez handlu z krajami obco socjalistycznego Skandynawii grożą poważne trudności.

Wioszech otwarcie festiwalu filmów polskich. Na uroczystości otwarcia festiwalu w Szwecji, Norwegii czy Danii, że bez handlu z krajami obco socjalistycznego Skandynawii grożą poważne trudności.

Wioszech otwarcie festiwalu filmów polskich. Na uroczystości otwarcia festiwalu w Szwecji, Norwegii czy Danii, że bez handlu z krajami obco socjalistycznego Skandynawii grożą poważne trudności.

Wioszech otwarcie festiwalu filmów polskich. Na uroczystości otwarcia festiwalu w Szwecji, Norwegii czy Danii, że bez handlu z krajami obco socjalistycznego Skandynawii grożą poważne trudności.

Wioszech otwarcie festiwalu filmów polskich. Na uroczystości otwarcia festiwalu w Szwecji, Norwegii czy Danii, że bez handlu z krajami obco socjalistycznego Skandynawii grożą poważne trudności.

Wioszech otwarcie festiwalu filmów polskich. Na uroczystości otwarcia festiwalu w Szwecji, Norwegii czy Danii, że bez handlu z krajami obco socjalistycznego Skandynawii grożą poważne trudności.

Wioszech otwarcie festiwalu filmów polskich. Na uroczystości otwarcia festiwalu w Szwecji, Norwegii czy Danii, że bez handlu z krajami obco socjalistycznego Skandynawii grożą poważne trudności.

Wioszech otwarcie festiwalu filmów polskich. Na uroczystości otwarcia festiwalu w Szwecji, Norwegii czy Danii, że bez handlu z krajami obco socjalistycznego Skandynawii grożą poważne trudności.

Wioszech otwarcie festiwalu filmów polskich. Na uroczystości otwarcia festiwalu w Szwecji, Norwegii czy Danii, że bez handlu z krajami obco socjalistycznego Skandynawii grożą poważne trudności.

Wioszech otwarcie festiwalu filmów polskich. Na uroczystości otwarcia festiwalu w Szwecji, Norwegii czy Danii, że bez handlu z krajami obco socjalistycznego Skandynawii grożą poważne trudności.

Wioszech otwarcie festiwalu filmów polskich. Na uroczystości otwarcia festiwalu w Szwecji, Norwegii czy Danii, że bez handlu z krajami obco socjalistycznego Skandynawii grożą poważne trudności.

Wioszech otwarcie festiwalu filmów polskich. Na uroczystości otwarcia festiwalu w Szwecji, Norwegii czy Danii, że bez handlu z krajami obco socjalistycznego Skandynawii grożą poważne trudności.

Wioszech otwarcie festiwalu filmów polskich. Na uroczystości otwarcia festiwalu w Szwecji, Norwegii czy Danii, że bez handlu z krajami obco socjalistycznego Skandynawii grożą poważne trudności.

Wioszech otwarcie festiwalu filmów polskich. Na uroczystości otwarcia festiwalu w Szwecji, Norwegii czy Danii, że bez handlu z krajami obco socjalistycznego Skandynawii grożą poważne trudności.

Wioszech otwarcie festiwalu filmów polskich. Na uroczystości otwarcia festiwalu w Szwecji, Norwegii czy Danii, że bez handlu z krajami obco socjalistycznego Skandynawii grożą poważne trudności.

Wioszech otwarcie festiwalu filmów polskich. Na uroczystości otwarcia festiwalu w Szwecji, Norwegii czy Danii, że bez handlu z krajami obco socjalistycznego Skandynawii grożą poważne trudności.

Wioszech otwarcie festiwalu filmów polskich. Na uroczystości otwarcia festiwalu w Szwecji, Norwegii czy Danii, że bez handlu z krajami obco socjalistycznego Skandynawii grożą poważne trudności.

Wioszech otwarcie festiwalu filmów polskich. Na uroczystości otwarcia festiwalu w Szwecji, Norwegii czy Danii, że bez handlu z krajami obco socjalistycznego Skandynawii grożą poważne trudności.

Wioszech otwarcie festiwalu filmów polskich. Na uroczystości otwarcia festiwalu w Szwecji, Norwegii czy Danii, że bez handlu z krajami obco socjalistycznego Skandynawii grożą poważne trudności.

Wioszech otwarcie festiwalu filmów polskich. Na uroczystości otwarcia festiwalu w Szwecji, Norwegii czy Danii, że bez handlu z krajami obco socjalistycznego Skandynawii grożą poważne trudności.

Wioszech otwarcie festiwalu filmów polskich. Na uroczystości otwarcia festiwalu w Szwecji, Norwegii czy Danii, że bez handlu z krajami obco socjalistycznego Skandynawii grożą poważne trudności.

Wioszech otwarcie festiwalu filmów polskich. Na uroczystości otwarcia festiwalu w Szwecji, Norwegii czy Danii, że bez handlu z krajami obco socjalistycznego Skandynawii grożą poważne trudności.

Wioszech otwarcie festiwalu filmów polskich. Na uroczystości otwarcia festiwalu w Szwecji, Norwegii czy Danii, że bez handlu z krajami obco socjalistycznego Skandynawii grożą poważne trudności.

Wioszech otwarcie festiwalu filmów polskich. Na uroczystości otwarcia festiwalu w Szwecji, Norwegii czy Danii, że bez handlu z krajami obco socjalistycznego Skandynawii grożą poważne trudności.

Wioszech otwarcie festiwalu filmów polskich. Na uroczystości otwarcia festiwalu w Szwecji, Norwegii czy Danii, że bez handlu z krajami obco socjalistycznego Skandynawii grożą poważne trudności.

Wioszech otwarcie festiwalu filmów polskich. Na uroczystości otwarcia festiwalu w Szwecji, Norwegii czy Danii, że bez handlu z krajami obco socjalistycznego Skandynawii grożą poważne trudności.

Wioszech otwarcie festiwalu filmów polskich. Na uroczystości otwarcia festiwalu w Szwecji, Norwegii czy Danii, że bez handlu z krajami obco socjalistycznego Skandynawii grożą poważne trudności.

Wioszech otwarcie festiwalu filmów polskich. Na uroczystości otwarcia festiwalu w Szwecji, Norwegii czy Danii, że bez handlu z krajami obco socjalistycznego Skandynawii grożą poważne trudności.

Wioszech otwarcie festiwalu filmów polskich. Na uroczystości otwarcia festiwalu w Szwecji, Norwegii czy Danii, że bez handlu z krajami obco socjalistycznego Skandynawii grożą poważne trudności.

Agencja zachodnie stwierdza, że na decyzję króla Husseina w sprawie przyjęcia dymisji rządu Mahaliego i rozwiązania parlamentu wpłynęły trwające od trzech dni potężne i burzliwe demonstracje ludności kraju przeciwko planom przyłączenia Jordani do paktu bagdadzkiego.

Agencja zachodnie stwierdza, że na decyzję króla Husseina w sprawie przyjęcia dymisji rządu Mahaliego i rozwiązania parlamentu wpłynęły trwające od trzech dni potężne i burzliwe demonstracje ludności kraju przeciwko planom przyłączenia Jordani do paktu bagdadzkiego.

Agencja zachodnie stwierdza, że na decyzję króla Husseina w sprawie przyjęcia dymisji rządu Mahaliego i rozwiązania parlamentu wpłynęły trwające od trzech dni potężne i burzliwe demonstracje ludności kraju przeciwko planom przyłączenia Jordani do paktu bagdadzkiego.

Agencja zachodnie stwierdza, że na decyzję króla Husseina w sprawie przyjęcia dymisji rządu Mahaliego i rozwiązania parlamentu wpłynęły trwające od trzech dni potężne i burzliwe demonstracje ludności kraju przeciwko planom przyłączenia Jordani do paktu bagdadzkiego.

Agencja zachodnie stwierdza, że na decyzję króla Husseina w sprawie przyjęcia dymisji rządu Mahaliego i rozwiązania parlamentu wpłynęły trwające od trzech dni potężne i burzliwe demonstracje ludności kraju przeciwko planom przyłączenia Jordani do paktu bagdadzkiego.

Agencja zachodnie stwierdza, że na decyzję króla Husseina w sprawie przyjęcia dymisji rządu Mahaliego i rozwiązania parlamentu wpłynęły trwające od trzech dni potężne i burzliwe demonstracje ludności kraju przeciwko planom przyłączenia Jordani do paktu bagdadzkiego.

Agencja zachodnie stwierdza, że na decyzję króla Husseina w sprawie przyjęcia dymisji rządu Mahaliego i rozwiązania parlamentu wpłynęły trwające od trzech dni potężne i burzliwe demonstracje ludności kraju przeciwko planom przyłączenia Jordani do paktu bagdadzkiego.

Agencja zachodnie stwierdza, że na decyzję króla Husseina w sprawie przyjęcia dymisji rządu Mahaliego i rozwiązania parlamentu wpłynęły trwające od trzech dni potężne i burzliwe demonstracje ludności kraju przeciwko planom przyłączenia Jordani do paktu bagdadzkiego.

Agencja zachodnie stwierdza, że na decyzję króla Husseina w sprawie przyjęcia dymisji rządu Mahaliego i rozwiązania parlamentu wpłynęły trwające od trzech dni potężne i burzliwe demonstracje ludności kraju przeciwko planom przyłączenia Jordani do paktu bagdadzkiego.

Agencja zachodnie stwierdza, że na decyzję króla Husseina w sprawie przyjęcia dymisji rządu Mahaliego i rozwiązania parlamentu wpłynęły trwające od trzech dni potężne i burzliwe demonstracje ludności kraju przeciwko planom przyłączenia Jordani do paktu bagdadzkiego.

Agencja zachodnie stwierdza, że na decyzję króla Husseina w sprawie przyjęcia dymisji rządu Mahaliego i rozwiązania parlamentu wpłynęły trwające od trzech dni potężne i burzliwe demonstracje ludności kraju przeciwko planom przyłączenia Jordani do paktu bagdadzkiego.

Agencja zachodnie stwierdza, że na decyzję króla Husseina w sprawie przyjęcia dymisji rządu Mahaliego i rozwiązania parlamentu wpłynęły trwające od trzech dni potężne i burzliwe demonstracje ludności kraju przeciwko planom przyłączenia Jordani do paktu bagdadzkiego.

Agencja zachodnie stwierdza, że na decyzję króla Husseina w sprawie przyjęcia dymisji rządu Mahaliego i rozwiązania parlamentu wpłynęły trwające od trzech dni potężne i burzliwe demonstracje ludności kraju przeciwko planom przyłączenia Jordani do paktu bagdadzkiego.

Agencja zachodnie stwierdza, że na decyzję króla Husseina w sprawie przyjęcia dymisji rządu Mahaliego i rozwiązania parlamentu wpłynęły trwające od trzech dni potężne i burzliwe demonstracje ludności kraju przeciwko planom przyłączenia Jordani do paktu bagdadzkiego.

Agencja zachodnie stwierdza, że na decyzję króla Husseina w sprawie przyjęcia dymisji rządu Mahaliego i rozwiązania parlamentu wpłynęły trwające od trzech dni potężne i burzliwe demonstracje ludności kraju przeciwko planom przyłączenia Jordani do paktu bagdadzkiego.

Agencja zachodnie stwierdza, że na decyzję króla Husseina w sprawie przyjęcia dymisji rządu Mahaliego i rozwiązania parlamentu wpłynęły trwające od trzech dni potężne i burzliwe demonstracje ludności kraju przeciwko planom przyłączenia Jordani do paktu bagdadzkiego.

Agencja zachodnie stwierdza, że na decyzję króla Husseina w sprawie przyjęcia dymisji rządu Mahaliego i rozwiązania parlamentu wpłynęły trwające od trzech dni potężne i burzliwe demonstracje ludności kraju przeciwko planom przyłączenia Jordani do paktu bagdadzkiego.

Agencja zachodnie stwierdza, że na decyzję króla Husseina w sprawie przyjęcia dymisji rządu Mahaliego i rozwiązania parlamentu wpłynęły trwające od trzech dni potężne i burzliwe demonstracje ludności kraju przeciwko planom przyłączenia Jordani do paktu bagdadzkiego.

Agencja zachodnie stwierdza, że na decyzję króla Husseina w sprawie przyjęcia dymisji rządu Mahaliego i rozwiązania parlamentu wpłynęły trwające od trzech dni potężne i burzliwe demonstracje ludności

UPOWSZECZNIAMY wiedzę rolniczą

Czy zmiennowanie roślin jest płodozmianem?

— Jutro przyjeżdża prelektant z powiatu. Nie wiem, o czym będzie pogadał? — pytał Ostroński Nowicki. O płodozmianach zmianach — rzekł Nowicki — bardzo ważny temat dla rolnika. — Ehm! — rzekł Ostroński. — Co może być w tym nowego. Przecież to każdy z nas dobrze zna. — Tak sądzisz? — rzekł Nowicki. — No, to powiedz mi, jaka jest różnica między zmiennowaniem roślin a płodozmianem? — Jaka może być różnica? — zdziwił się Ostroński. — Zmiennowanie roślin — to jest właśnie płodozmian, a płodozmian — to zmiennowanie. — Co ty gadasz! — zawołał Nowicki. Nowicki poprawił się na krześle i zaczął: Widzisz, zmiennowaniem roślin nazywamy taką ich kolejną uprawę na jednym tym samym polu, aby jedna roślina dawała drugiej jak najlepsze stanowisko. To znaczy, aby przedplon zapewniał zawsze jak najkorzystniejsze warunki następnemu plonowi. Co byś ty np. zasiał po mieszanke sprzątniętej na zieloną paszę? — Co bym zasiał? — Ostroński zastanowił się — najlepiej pszenicę, nie, jeszcze lepiej rzepak ozimy, a dopiero po rzepaku pszenicę. — Dokreśl — rzekł Nowicki. — Ale czy takie zmiennowanie, to już będzie płodozmian? Czy mógłbyś podzielić grunty na trzy pola i uprawiać na nich mieszanke, rzepak i pszenicę?

Nasza chemia

Składkę znowu — zawołał Ostroński — nie miałbym okopowych ani żyta; przecież nie można karmić konia i świń samą pszenicą.

— A więc, zmiennowanie, to jeszcze nie płodozmian. Płodozmian składa się z różnych zmianowań; bierze się przy tym pod uwagę nie jedno, ale wszystkie pola. W płodozmianie chodzi o taki podział ziemi na pola, by można było na każdym z nich prowadzić dobre zmianowanie, jak również zapewnić w gospodarstwie uprawę wszystkich niezbędnych roślin. Przy płodozmianie rolnik u siebie stosowania bezładnych zmianowań przez podział gruntu na stałe pola. W ten sposób zapobiega też pokarmowi gruntu na drobne polećta, w których rolnik już sam nie może się polapać. Czy rozumiesz?

— Co prawda nie bardzo przyznał się Ostroński, ale coś mi świta. Niby błąd w tym samym polu, aby jedna roślina dawała drugiej jak najlepsze stanowisko. To znaczy, aby przedplon zapewniał zawsze jak najkorzystniejsze warunki następnemu plonowi. Co byś ty np. zasiał po mieszanke sprzątniętej na zieloną paszę?

— Co bym zasiał? — Ostroński zastanowił się — najlepiej pszenicę, nie, jeszcze lepiej rzepak ozimy, a dopiero po rzepaku pszenicę.

— Dokreśl — rzekł Nowicki. — Ale czy takie zmiennowanie, to już będzie płodozmian? Czy mógłbyś podzielić grunty na trzy pola i uprawiać na nich mieszanke, rzepak i pszenicę?

— Co bym zasiał? — Ostroński zastanowił się — najlepiej pszenicę, nie, jeszcze lepiej rzepak ozimy, a dopiero po rzepaku pszenicę.

— Dokreśl — rzekł Nowicki. — Ale czy takie zmiennowanie, to już będzie płodozmian? Czy mógłbyś podzielić grunty na trzy pola i uprawiać na nich mieszanke, rzepak i pszenicę?

— Co bym zasiał? — Ostroński zastanowił się — najlepiej pszenicę, nie, jeszcze lepiej rzepak ozimy, a dopiero po rzepaku pszenicę.

— Dokreśl — rzekł Nowicki. — Ale czy takie zmiennowanie, to już będzie płodozmian? Czy mógłbyś podzielić grunty na trzy pola i uprawiać na nich mieszanke, rzepak i pszenicę?

— Co bym zasiał? — Ostroński zastanowił się — najlepiej pszenicę, nie, jeszcze lepiej rzepak ozimy, a dopiero po rzepaku pszenicę.

— Dokreśl — rzekł Nowicki. — Ale czy takie zmiennowanie, to już będzie płodozmian? Czy mógłbyś podzielić grunty na trzy pola i uprawiać na nich mieszanke, rzepak i pszenicę?

— Co bym zasiał? — Ostroński zastanowił się — najlepiej pszenicę, nie, jeszcze lepiej rzepak ozimy, a dopiero po rzepaku pszenicę.

— Dokreśl — rzekł Nowicki. — Ale czy takie zmiennowanie, to już będzie płodozmian? Czy mógłbyś podzielić grunty na trzy pola i uprawiać na nich mieszanke, rzepak i pszenicę?

— Co bym zasiał? — Ostroński zastanowił się — najlepiej pszenicę, nie, jeszcze lepiej rzepak ozimy, a dopiero po rzepaku pszenicę.

— Dokreśl — rzekł Nowicki. — Ale czy takie zmiennowanie, to już będzie płodozmian? Czy mógłbyś podzielić grunty na trzy pola i uprawiać na nich mieszanke, rzepak i pszenicę?

— Co bym zasiał? — Ostroński zastanowił się — najlepiej pszenicę, nie, jeszcze lepiej rzepak ozimy, a dopiero po rzepaku pszenicę.

— Dokreśl — rzekł Nowicki. — Ale czy takie zmiennowanie, to już będzie płodozmian? Czy mógłbyś podzielić grunty na trzy pola i uprawiać na nich mieszanke, rzepak i pszenicę?

— Co bym zasiał? — Ostroński zastanowił się — najlepiej pszenicę, nie, jeszcze lepiej rzepak ozimy, a dopiero po rzepaku pszenicę.

— Dokreśl — rzekł Nowicki. — Ale czy takie zmiennowanie, to już będzie płodozmian? Czy mógłbyś podzielić grunty na trzy pola i uprawiać na nich mieszanke, rzepak i pszenicę?

— Co bym zasiał? — Ostroński zastanowił się — najlepiej pszenicę, nie, jeszcze lepiej rzepak ozimy, a dopiero po rzepaku pszenicę.

— Dokreśl — rzekł Nowicki. — Ale czy takie zmiennowanie, to już będzie płodozmian? Czy mógłbyś podzielić grunty na trzy pola i uprawiać na nich mieszanke, rzepak i pszenicę?

— Co bym zasiał? — Ostroński zastanowił się — najlepiej pszenicę, nie, jeszcze lepiej rzepak ozimy, a dopiero po rzepaku pszenicę.

— Dokreśl — rzekł Nowicki. — Ale czy takie zmiennowanie, to już będzie płodozmian? Czy mógłbyś podzielić grunty na trzy pola i uprawiać na nich mieszanke, rzepak i pszenicę?

— Co bym zasiał? — Ostroński zastanowił się — najlepiej pszenicę, nie, jeszcze lepiej rzepak ozimy, a dopiero po rzepaku pszenicę.

— Dokreśl — rzekł Nowicki. — Ale czy takie zmiennowanie, to już będzie płodozmian? Czy mógłbyś podzielić grunty na trzy pola i uprawiać na nich mieszanke, rzepak i pszenicę?

— Co bym zasiał? — Ostroński zastanowił się — najlepiej pszenicę, nie, jeszcze lepiej rzepak ozimy, a dopiero po rzepaku pszenicę.

— Dokreśl — rzekł Nowicki. — Ale czy takie zmiennowanie, to już będzie płodozmian? Czy mógłbyś podzielić grunty na trzy pola i uprawiać na nich mieszanke, rzepak i pszenicę?

— Co bym zasiał? — Ostroński zastanowił się — najlepiej pszenicę, nie, jeszcze lepiej rzepak ozimy, a dopiero po rzepaku pszenicę.

— Dokreśl — rzekł Nowicki. — Ale czy takie zmiennowanie, to już będzie płodozmian? Czy mógłbyś podzielić grunty na trzy pola i uprawiać na nich mieszanke, rzepak i pszenicę?

— Co bym zasiał? — Ostroński zastanowił się — najlepiej pszenicę, nie, jeszcze lepiej rzepak ozimy, a dopiero po rzepaku pszenicę.

— Dokreśl — rzekł Nowicki. — Ale czy takie zmiennowanie, to już będzie płodozmian? Czy mógłbyś podzielić grunty na trzy pola i uprawiać na nich mieszanke, rzepak i pszenicę?

— Co bym zasiał? — Ostroński zastanowił się — najlepiej pszenicę, nie, jeszcze lepiej rzepak ozimy, a dopiero po rzepaku pszenicę.

— Dokreśl — rzekł Nowicki. — Ale czy takie zmiennowanie, to już będzie płodozmian? Czy mógłbyś podzielić grunty na trzy pola i uprawiać na nich mieszanke, rzepak i pszenicę?

— Co bym zasiał? — Ostroński zastanowił się — najlepiej pszenicę, nie, jeszcze lepiej rzepak ozimy, a dopiero po rzepaku pszenicę.

— Dokreśl — rzekł Nowicki. — Ale czy takie zmiennowanie, to już będzie płodozmian? Czy mógłbyś podzielić grunty na trzy pola i uprawiać na nich mieszanke, rzepak i pszenicę?

— Co bym zasiał? — Ostroński zastanowił się — najlepiej pszenicę, nie, jeszcze lepiej rzepak ozimy, a dopiero po rzepaku pszenicę.

— Dokreśl — rzekł Nowicki. — Ale czy takie zmiennowanie, to już będzie płodozmian? Czy mógłbyś podzielić grunty na trzy pola i uprawiać na nich mieszanke, rzepak i pszenicę?

— Co bym zasiał? — Ostroński zastanowił się — najlepiej pszenicę, nie, jeszcze lepiej rzepak ozimy, a dopiero po rzepaku pszenicę.

— Dokreśl — rzekł Nowicki. — Ale czy takie zmiennowanie, to już będzie płodozmian? Czy mógłbyś podzielić grunty na trzy pola i uprawiać na nich mieszanke, rzepak i pszenicę?

— Co bym zasiał? — Ostroński zastanowił się — najlepiej pszenicę, nie, jeszcze lepiej rzepak ozimy, a dopiero po rzepaku pszenicę.

— Dokreśl — rzekł Nowicki. — Ale czy takie zmiennowanie, to już będzie płodozmian? Czy mógłbyś podzielić grunty na trzy pola i uprawiać na nich mieszanke, rzepak i pszenicę?

— Co bym zasiał? — Ostroński zastanowił się — najlepiej pszenicę, nie, jeszcze lepiej rzepak ozimy, a dopiero po rzepaku pszenicę.

— Dokreśl — rzekł Nowicki. — Ale czy takie zmiennowanie, to już będzie płodozmian? Czy mógłbyś podzielić grunty na trzy pola i uprawiać na nich mieszanke, rzepak i pszenicę?

— Co bym zasiał? — Ostroński zastanowił się — najlepiej pszenicę, nie, jeszcze lepiej rzepak ozimy, a dopiero po rzepaku pszenicę.

— Dokreśl — rzekł Nowicki. — Ale czy takie zmiennowanie, to już będzie płodozmian? Czy mógłbyś podzielić grunty na trzy pola i uprawiać na nich mieszanke, rzepak i pszenicę?

— Co bym zasiał? — Ostroński zastanowił się — najlepiej pszenicę, nie, jeszcze lepiej rzepak ozimy, a dopiero po rzepaku pszenicę.

— Dokreśl — rzekł Nowicki. — Ale czy takie zmiennowanie, to już będzie płodozmian? Czy mógłbyś podzielić grunty na trzy pola i uprawiać na nich mieszanke, rzepak i pszenicę?

— Co bym zasiał? — Ostroński zastanowił się — najlepiej pszenicę, nie, jeszcze lepiej rzepak ozimy, a dopiero po rzepaku pszenicę.

— Dokreśl — rzekł Nowicki. — Ale czy takie zmiennowanie, to już będzie płodozmian? Czy mógłbyś podzielić grunty na trzy pola i uprawiać na nich mieszanke, rzepak i pszenicę?

— Co bym zasiał? — Ostroński zastanowił się — najlepiej pszenicę, nie, jeszcze lepiej rzepak ozimy, a dopiero po rzepaku pszenicę.

— Dokreśl — rzekł Nowicki. — Ale czy takie zmiennowanie, to już będzie płodozmian? Czy mógłbyś podzielić grunty na trzy pola i uprawiać na nich mieszanke, rzepak i pszenicę?

— Co bym zasiał? — Ostroński zastanowił się — najlepiej pszenicę, nie, jeszcze lepiej rzepak ozimy, a dopiero po rzepaku pszenicę.

— Dokreśl — rzekł Nowicki. — Ale czy takie zmiennowanie, to już będzie płodozmian? Czy mógłbyś podzielić grunty na trzy pola i uprawiać na nich mieszanke, rzepak i pszenicę?

— Co bym zasiał? — Ostroński zastanowił się — najlepiej pszenicę, nie, jeszcze lepiej rzepak ozimy, a dopiero po rzepaku pszenicę.

— Dokreśl — rzekł Nowicki. — Ale czy takie zmiennowanie, to już będzie płodozmian? Czy mógłbyś podzielić grunty na trzy pola i uprawiać na nich mieszanke, rzepak i pszenicę?

— Co bym zasiał? — Ostroński zastanowił się — najlepiej pszenicę, nie, jeszcze lepiej rzepak ozimy, a dopiero po rzepaku pszenicę.

— Dokreśl — rzekł Nowicki. — Ale czy takie zmiennowanie, to już będzie płodozmian? Czy mógłbyś podzielić grunty na trzy pola i uprawiać na nich mieszanke, rzepak i pszenicę?

— Co bym zasiał? — Ostroński zastanowił się — najlepiej pszenicę, nie, jeszcze lepiej rzepak ozimy, a dopiero po rzepaku pszenicę.

— Dokreśl — rzekł Nowicki. — Ale czy takie zmiennowanie, to już będzie płodozmian? Czy mógłbyś podzielić grunty na trzy pola i uprawiać na nich mieszanke, rzepak i pszenicę?

— Co bym zasiał? — Ostroński zastanowił się — najlepiej pszenicę, nie, jeszcze lepiej rzepak ozimy, a dopiero po rzepaku pszenicę.

— Dokreśl — rzekł Nowicki. — Ale czy takie zmiennowanie, to już będzie płodozmian? Czy mógłbyś podzielić grunty na trzy pola i uprawiać na nich mieszanke, rzepak i pszenicę?

— Co bym zasiał? — Ostroński zastanowił się — najlepiej pszenicę, nie, jeszcze lepiej rzepak ozimy, a dopiero po rzepaku pszenicę.

— Dokreśl — rzekł Nowicki. — Ale czy takie zmiennowanie, to już będzie płodozmian? Czy mógłbyś podzielić grunty na trzy pola i uprawiać na nich mieszanke, rzepak i pszenicę?

— Co bym zasiał? — Ostroński zastanowił się — najlepiej pszenicę, nie, jeszcze lepiej rzepak ozimy, a dopiero po rzepaku pszenicę.

— Dokreśl — rzekł Nowicki. — Ale czy takie zmiennowanie, to już będzie płodozmian? Czy mógłbyś podzielić grunty na trzy pola i uprawiać na nich mieszanke, rzepak i pszenicę?

— Co bym zasiał? — Ostroński zastanowił się — najlepiej pszenicę, nie, jeszcze lepiej rzepak ozimy, a dopiero po rzepaku pszenicę.

— Dokreśl — rzekł Nowicki. — Ale czy takie zmiennowanie, to już będzie płodozmian? Czy mógłbyś podzielić grunty na trzy pola i uprawiać na nich mieszanke, rzepak i pszenicę?

— Co bym zasiał? — Ostroński zastanowił się — najlepiej pszenicę, nie, jeszcze lepiej rzepak ozimy, a dopiero po rzepaku pszenicę.

— Dokreśl — rzekł Nowicki. — Ale czy takie zmiennowanie, to już będzie płodozmian? Czy mógłbyś podzielić grunty na trzy pola i uprawiać na nich mieszanke, rzepak i pszenicę?

— Co bym zasiał? — Ostroński zastanowił się — najlepiej pszenicę, nie, jeszcze lepiej rzepak ozimy, a dopiero po rzepaku pszenicę.

— Dokreśl — rzekł Nowicki. — Ale czy takie zmiennowanie, to już będzie płodozmian? Czy mógłbyś podzielić grunty na trzy pola i uprawiać na nich mieszanke, rzepak i pszenicę?

Więcej jawności w życiu publicznym gromady

Gromadzkie rady narodowe, organizacje partyjne na wsi mają często nielubiany obraz do zgryzienia przy rozwiązywaniu wielu problemów swojego terenu. A nie zawsze jest się tego poradzić. Jak to mówią: „Pan Bóg wysoko, a komitet powiatowy daleko”. Trzeba więc i samemu nieraz dobrze głowa pokreślić.

Ala i najgłębsza głowa nie potrafi tyle zdziałać, co kolektywu. Podstawowa organizacja partyjna w gromadzie, to nie tylko sekretarz — to także egzekutywa, to wszyscy członkowie partii. GNR — to nie tylko przewodniczący, sekretarz, ale i radni, których wybrali sami chłopcy, powierzając im kierowanie życiem gromady. Nie można jednak dobrze kierować ży-

ciem gromady, bez jej aktywnego udziału w tym życiu. Aby to osiągnąć, trzeba

W CODZIENNEJ PRACY REALIZOWAĆ ZASADĘ JAWNOŚCI

życia gospodarczego i politycznego gromady. Każdy wypadek kumoterstwa w GNR, nadużycia w GS czy w GKS, bierność organizacji partyjnej, która na wiele spraw przynika o — czy — wszystko to w konsekwencji podrywa zaufanie chłopów do naszej polityki. Nie każdy bowiem potrafi oddzielić — w konkretnym wypadku — krzywdy i nadużycia szkodliwą działalność jednostek od słusznej polityki i rzędu.

Dlatego, że rozdziel tych materiałów, odbywa się w tajemnicy przed wsią, w wąskim gronie znajomków i kumoterów. Trudno jest pogodzić się z tym, że materiały budowlane, które należały się gospodarzowi mieszkającemu w oborze, otrzymał gospodarz, który wcale się nie buduje, ale jest za to wujem sekretarza Prezydium GNR. Trudno jest pogodzić się z tym, że przewodniczący i sekretarz Prezydium GNR przydzielają pożyczki na zakup ziarna siewnego swoim rodzinom, że przy rozdziale cementu zupełnie pomija się biedotę. Z poczuciem krzywdy mówią chłopcy o tym, że GS po kilometru rozdaje nawozy sztuczne, że przydzielanie kredytów z GKS odbywa się w tajemnicy przed gromadą.

UZASADNIENIE SA ZATEM ZADANIA CHŁOPÓW

by przy sprzedaży tych artykułów stosować jakąś hierarchię potrzeb. Tymczasem rozdziel tych deficytowych artykułów odbywa się w głębie tajemnicy — bez udziału zainteresowanych, a gromadzka organizacja partyjna patrzy na to przez palce.

Skutki są takie, że chłop, wykonujący sumiennie swoje obowiązki wobec państwa, rowerowi kupie nie może, gdyż przynajmniej na przykład przewodniczącemu Gminnej Rady Spółdzielczej i Głównego

przewodniczącemu Gminnej Rady Spółdzielczej i Głównego

przewodniczącemu Gminnej Rady Spółdzielczej i Głównego

przewodniczącemu Gminnej Rady Spółdzielczej i Głównego

przewodniczącemu Gminnej Rady Spółdzielczej i Głównego

przewodniczącemu Gminnej Rady Spółdzielczej i Głównego

przewodniczącemu Gminnej Rady Spółdzielczej i Głównego

przewodniczącemu Gminnej Rady Spółdzielczej i Głównego

przewodniczącemu Gminnej Rady Spółdzielczej i Głównego

przewodniczącemu Gminnej Rady Spółdzielczej i Głównego

przewodniczącemu Gminnej Rady Spółdzielczej i Głównego

przewodniczącemu Gminnej Rady Spółdzielczej i Głównego

przewodniczącemu Gminnej Rady Spółdzielczej i Głównego

przewodniczącemu Gminnej Rady Spółdzielczej i Głównego

przewodniczącemu Gminnej Rady Spółdzielczej i Głównego

przewodniczącemu Gminnej Rady Spółdzielczej i Głównego

przewodniczącemu Gminnej Rady Spółdzielczej i Głównego

przewodniczącemu Gminnej Rady Spółdzielczej i Głównego

przewodniczącemu Gminnej Rady Spółdzielczej i Głównego

przewodniczącemu Gminnej Rady Spółdzielczej i Głównego

przewodniczącemu Gminnej Rady Spółdzielczej i Głównego

przewodniczącemu Gminnej Rady Spółdzielczej i Głównego

przewodniczącemu Gminnej Rady Spółdzielczej i Głównego

przewodniczącemu Gminnej Rady Spółdzielczej i Głównego

przewodniczącemu Gminnej Rady Spółdzielczej i Głównego

przewodniczącemu Gminnej Rady Spółdzielczej i Głównego

przewodniczącemu Gminnej Rady Spółdzielczej i Głównego

przewodniczącemu Gminnej Rady Spółdzielczej i Głównego

przewodniczącemu Gminnej Rady Spółdzielczej i Głównego

przewodniczącemu Gminnej Rady Spółdzielczej i Głównego

przewodniczącemu Gminnej Rady Spółdzielczej i Głównego

przewodniczącemu Gminnej Rady Spółdzielczej i Głównego

przewodniczącemu Gminnej Rady Spółdzielczej i Głównego

przewodniczącemu Gminnej Rady Spółdzielczej i Głównego

przewodniczącemu Gminnej Rady Spółdzielczej i Głównego

przewodniczącemu Gminnej Rady Spółdzielczej i Głównego

przewodniczącemu Gminnej Rady Spółdzielczej i Głównego

przewodniczącemu Gminnej Rady Spółdzielczej i Głównego

przewodniczącemu Gminnej Rady Spółdzielczej i Głównego

przewodniczącemu Gminnej Rady Spółdzielczej i Głównego

przewodniczącemu Gminnej Rady Spółdzielczej i Głównego

przewodniczącemu Gminnej Rady Spółdzielczej i Głównego

przewodniczącemu Gminnej Rady Spółdzielczej i Głównego

przewodniczącemu Gminnej Rady Spółdzielczej i Głównego

przewodniczącemu Gminnej Rady Spółdzielczej i Głównego

przewodniczącemu Gminnej Rady Spółdzielczej i Głównego

przewodniczącemu Gminnej Rady Spółdzielczej i Głównego

przewodniczącemu Gminnej Rady Spółdzielczej i Głównego

przewodniczącemu Gminnej Rady Spółdzielczej i Głównego

przewodniczącemu Gminnej Rady Spółdzielczej i Głównego

Czytelnicy piszą

Czy to nie bezdusznosc?

14 bm. o godz. 3 wjeżdżałem telefonicznie pogotowie ratunkowe do chorego dziecka. Dziecko moje miało temperaturę 39,2 stopnia oraz wymioty. Wobec tego uważałem za stosowne wezwać pogotowie. Z chęcią, gdy połączyłem się telefonicznie z pogotowiem, otrzymałem odpowiedź, że karetka pogotowia nie ma i trzeba dziecko przewieźć na sankach. Rozczarowany taką odpowiedzią udzieliłem się więc sam do Pogotowia Ratunkowego, aby osobiście przekonać się o prawdziwości słów dyspozytora. Jakież było moje zdziwienie, gdy ujrzałem stojące tam 3 karetki pogotowia i dyżurnego lekarza.

Wówczas oczywiście, karetka się znalazła i lekarz po

przybyciu do dziecka stwierdził szkarlatynę; a więc choroba dziecka była poważna i wymagała natychmiastowej opieki lekarza. O tym, oczywiście, dyspozytor nie pomyślał. Czy ten wypadek nie świadczy o bezdusznosci?

M. ŁUKASZEWICZ Białystok

NA ZDJĘCIU: jak uwiadł Twonka i Pawlik najbardziej intensywnie się transportem...

Spekulantów mięsem zatrzymała Milicja

Jak nas informuje Komenda Miejska Milicji Obywatelskiej, w ostatnich dniach szereg się zaczęła spekulacja mięsem.

W sobotę na terenie Białegostoku MO zatrzymało wielu takich amatorów łatwego zarobku.

Eugeniusz Zakowski, że wsi Zabali, powiat Białystok, przyszedł do miasta wjeżdża o wadze 228 kg. Zabli tego wjeżdża o w. Mikolaja Grzesia, zamieszkałego przy ul. Wróblew 7. Milicja wykryła spekulanta, zanim zdążył sprzedać swój towar.

Stefania Rynkiewicz, zamieszkała przy ul. Reymonta, 30, dokonała nielegalnego uboju wjeżdża o wadze 120 kg. Badanie lekarskie wykazało, że mięso nie może być konsumowane. Ob. Rynkiewicz zasądzenie lekarskie przeobrazi i usiłowała mięso sprzedać. Nie dopuściła do tego Milicja i w porę skonfiskowała chore mięso.

Piotr Aleksiejuk z Rybów, powiat Białystok, przyszedł do Białegostoku na celach spekulacyjnych 46 kg mięsa wjeżdżającego, a Stanisław Łupinski, że wsi Jenki, powiat Łapy, 25 kg cielęciny. Pokątni handlarze mięsem odpowiadać będą przed sądem (Hr)

Dobrze pracująca gromadzka rada narodowa nie może nie kryć swojej działalności pod pseudonimem „tajemniczy państwo”. Na sesję GNR zaprasza gospodarzy pamiętających, że oni sami wybrali GNR i mają prawo wiedzieć, czy rada do rzeczy, jakie ma trudności i niedociągnięcia. Na zebraniach wiejskich radni informują zebranych o pracach poszczególnych komisji, wysłuchują uwag na temat swojej pracy i przenoszą je na prezydium.

W związku ze zmianą cen zbytu środków produkcji należy ostro przeciwstawić się podjęciu jakoby podwyższenia cen surowców, materiałów itp. miało spowodować równy wzrost cen towarów sprzedawanych ludności. Państwo nasze prowadzi bowiem politykę nie tylko stabilizacji cen detalicznych, ale i ich obniżki. Nie ma też żadnych ekonomicznych podstaw, aby z tytułu wzrostu cen środków produkcji wytwarzanych w przemyśle socjalistycznym — w ślad za tym — następny wzrost cen towarów. Cała ta reforma bowiem nieczym nie uszczupli wpływów do budżetu państwa.

Coś dla gospodyń domowych

TRADYCYJNA POLSKA RYBA — karp

Zwykle w listopadzie, po jesiennych odłowach, zaczyna się rozprowadzanie przez nasz handel karpi i trwa do marca. Jednak z uwagi na to, że najczęściej karpia spożywa się w drugiej połowie grudnia, smacznej tej rybce poświęcimy dzisiaj miejsce w cotygodniowych poradach.

Chyba jednak nie piechota

Czy Szwed Gordon Loewenadler naprawdę przewedrował pieszo ogromną drogę z Capetown (Unia Płd. Afrykańska) do Szwecji? Czy można przebiec piechotą 30.000 kilometrów przestrzeni w ciągu 197 dni?

Takie wątpliwości obudził wśród ważnych czytelników naszej gazety podpis, jaki zamieściliśmy przed kilkoma dniami pod zdjęciem nieprzeciętnego wędrowca. Wątpliwości — trzeba przyznać — słuszne. Tym bardziej, że — jak widać na mapie — na trasie Capetown — Szwecja Loewenadler musiał napotkać dość istotne przeszkody w postaci morskiej wody, wobec której tracą zapach nawet najlepsi piechurzy.

Należy więc przypuszczać, że zaradny Szwed nie omieszkaj prosić o podwiezienie kapitana jakiegoś parowca. A że podróżnicy w ogóle lubią przesadzać i wprowadzają nieraz prasę w błąd — rzecz powszechnie znana. Pewien cyklista, który przejechał niedawno rowerem dookoła kuli ziemskiej, także starannie przemila jazdę na falach Atlantyku.

Tak jak Loewenadler wołał nie mówić o niektórych szczegółach swej wędrowki z Capetown do Szwecji.

A jak ją można przyrządzić.

Poza tradycyjnym karpem smażonym (duże sztuki należy przed smażeniem pokroić na dzwonka, a te rozciąć wzdłuż kręgosłupa), znamy wiele sposobów przygotowania tej ryby.

KARP SMAŻONY MARYNOWANY

Oczyszczoną rybę kroimy na kawałki i wyjmujemy kręgosłup, solimy i smażymy na dołym, czystym oleju. Potem kawałki układamy w słoju i zalewamy poprzednio zagotowanym i ostudzonym octem z korzeniami, cebulą. Już po paru dniach karp smażony — marynowany jest gotów do spożycia. W zimie taką marynatę można przechowywać przez parę tygodni bez obawy zepsucia.

KARP ZE ŚMIETANĄ

Oczyszczoną rybę kroimy na kawałki, solimy i obsypujemy posiekaną cebulą. W rondlu roztopimy trochę tłuszczu (łyżkę), kładziemy na nim karpia razem z cebulą. Dusimy przez kwadrans na wolnym ogniu, dodawszy — kto lubi — parę ziarenek pieprzu i angielskiego ziela. Czwierć do pół litra śmietany rozbijamy z łyżką maki i zalewamy karpia, dusimy jeszcze kwadrans i spożywamy. Karp tak przyrządzony odznacza się wielką delikatnością — „rozplywa się w ustach”, a roboty przy nim niewiele.

KARP FASZEROWANY

Potrzebny do tego jest duży okaz, oprawiamy go, solimy i brzuch nadziewamy farszem. Nadzienie robimy z mięsa lub z małego karpika albo płotki, względnie śledzia. Mięso przeznaczony na nadzienie siekamy lub mielimy przez maszynkę, wyjmując w miarę możliwości ości. Dodajemy mrożoną bułkę, dwa całe jaja, trochę masła, soli i pieprzu do smaku. Po nadzianiu zaszewamy się brzuch ryby. Pieczemy pół godziny w piekarniku nagrzanym. Można do niego dodać sos musztardowy, tatarski lub majonez.

★ SPORT ★ SPORT ★ SPORT ★ SPORT ★ SPORT ★

Przed igrzyskami w Cortina d'Ampezzo

Ciaptak i Marysia Daniel-Gąsienica zwyciężają w slalomie gigancie

W poniedziałek 19 bm. w naszym ciągu rozgrywanych w Zakopanem przedolimpijskich eliminacji narciarzy, odbył się na stok Kasprowego Wierchu slalom gigant kobiet i mężczyzn. Warunki atmosferyczne i śniegowe były bardzo dobre. Zawodniczki miały do pokonania 35 bramek, a zawodnicy — 38.

Atrakcyjność slalomu mężczyźni została znacznie zmniejszona tuż przed rozpoczęciem konkurencji, gdy podano do wiadomości, że bezapelacyjny zwycięzca pierwszej eliminacji Andrzej Roj uległ lekkiej kontuzji i nie stanie na starcie. W tej sytuacji bez trudu zwyciężył Ciaptak, uzyskując czas o 2,6 sek. lepszy od drugiego na mecie J. Marusarza.

Wyniki:
1) Ciaptak CWKS 1.28,4
2) J. Marusarz CWKS 1.31,0

POŁYTECZNE NOWOŚCI przemysłu sportowego

Jeszcze w grudniu br. w sklepach sportowych ukazać się ma w sprzedaży pierwsza partia, po raz pierwszy wyprodukowanych w Polsce butów do turystyki górskiej. Buty turystyczne polskiej produkcji wykonane są z wodoodpornej skóry, mają podszewkę złożoną z trzech warstw: skóry, gumy indyjskiej i wreszcie mocnej gumy o specjalnych składnikach. Warstwy te są sklejane i wzmocnione mosiężnymi, nierdzewnymi wkretami.

W I kwartale 1956 r. wprowadzone mają być do produkcji nowe modele butów narciarskich. „Nowością” ta polegać będzie na pewnych estetycznych drobiazgach, jak lamówki z jaśniejszej skórki itp. W przygotowaniu jest również produkcja młodzieżowych butów turystyczno-narciarskich oraz pantofli gimnastycznych tzw. wywrotek na miękkich skórkach — znacznie wygodniejszych od dotychczas produkowanych.

3) Popieluch Start 1.33,0
4) W. Czarniak Start 1.33,2
5) S. Wawrytko CWKS 1.34,2
6) Gogulski CWKS 1.34,4

Niespodzianką zakończył się slalom gigant kobiet. Na starcie stanęło tylko 7 zawodniczek, co niezbyt pochiebnie świadczy o pracy zrzeszeń. Pod nieobecność chorej na grype Kowalskiej faworytką była Grocholska. Zawodniczka ta wyruszyła ze startu z dużym impetem, pierwsze kilka bramek przejechała bardzo szybko w imponującym stylu, lecz następnie przewróciła się, straciła kilka cennych sekund i nie odegrała decydującej roli w tej konkurencji. Nie powiodło się także Kubickównie, która minęła bramkę i została zdyskwalifikowana. W takiej sytuacji niemal pewną kandydatką na zwycięstwo była Bujak-Waga. Jednakże wszelkie horoskopy nie sprawdziły się, gdyż miła niespodziankę zgłosiła najmłodsza zawodniczka kadry olimpijskiej Marysia Daniel-Gąsienica, która przejechała trasę w takim stylu, którego nie powstydziliby się nawet nasze najlepsze zawodniczki Kowalska. Ostatecznie młodziczka ta zawodniczką uzyskała czas o 4,6 sek. lepszy od Bujak-Wagi i wydała się, że zastąpiła na reprezentowaniu barw Polski na olimpiadzie.

Wyniki:

1) M. Daniel Gąsienica Gwardia 1.36,6
2) Bujak-Waga Gwardia 1.41,2
3) Grocholska CWKS 1.43,2
4) Jabłońska Sparta 1.51,0
5) Czamara LZS 1.56,7

Klasyfikacyjne zawody w podnoszeniu ciężarów zorganizował LZS Jedwabne

Istniejąca od dwóch miesięcy sekcja atletyczna w LZS Jedwabne zorganizowała ostatnią klasyfikacyjną zawody w podnoszeniu ciężarów, w których wzięło udział 14 osób. W zawodach tych zdobyto dwie klasy młodzieżowe oraz trzy klasy trzecie.

Pierwsze miejsca w poszczególnych wagach zajęli: w koguciej Zdzisław Ramotowski — 155 kg (45, 47,5, 62,5), w piórkowej Kazimierz Bryszkowski — 182,5 kg

W tenisie stołowym na pierwszym miejscu indywidualnie — SIENKIEWICZ drużynowo — SPARTA

Chyba najwięcej imprez w tym roku odbyło się w tenisie stołowym. Były to imprezy organizowane przez nasze władze wojewódzkie, jak również przez powiatowe władze sportowe. Tenisiści stołowi zdobyli ogółem w tym roku 33 II klasy oraz 6 I klas sportowych. Odbyły się również mistrzostwa drużynowe kobiet, w których zwyciężyła drużyna Włókniarza. Drużyna ta weźmie udział w mistrzostwach Polski.

Już teraz, w wyniku klasyfikacji przeprowadzonej przez sekcję tenisa stołowego, możemy podać, że indywidualnie pierwsze miejsce w tabeli najlepszych tenisistów zajął Sienkiewicz z Kolejarza, zdobywając 64 punkty. Wycofanie się z „turnieju” asów „Łakowicza” pozbawiło go przodownictwa w tabeli i uplasował się on dopiero na drugim miejscu z różnicą 15 punktów.

Dalsze miejsca zajmują: Dzitkowski (Jagiellonia), Kramarewicz (Pogoń), Nawara

(AZS), Poniecki (AZS), Bański (Victoria), Zakarzewski (Victoria), Żywolewski (Jagiellonia), Małkowski (Legia). Miejsca od 11 do 20 zajęli: Rudel (AZS), Badyda (Pogoń), Borkowski (Zubr), Borycki (Legia), Szumski (Kolejarz), Sidorowicz (Sparta), Wierchowicz (Sparta), Karpowicz (Legia), Poniecki II (Zubr), Gilewski (Victoria).

Drużynowo w klasyfikacji sekcji pierwsze miejsce zajmuje drużyna Sparty Białostok.

ST. BUCZYŃSKI
korespondent

Uwaga sportowcy wiejscy

Redakcja sportowa Polskiego Radia i Rada Główna Zrzeszenia LZS ogłosiły niedawno konkurs na najlepszą korespondencję z życia Ludowego Zespołu Sportowego. Konkurs ten został ogłoszony w celu spopularyzowania audycji „Sportowcy wiejscy na start” nadawanej w każdą niedzielę od godziny 7.50 do 8.00 w programie I na falach 1322 m.

Termin nadsyłania korespondencji upływa 29 lutego 1956 r. Za najlepsze korespondencje przyznane zostaną cenne nagrody. Listy należy przesyłać na adres Polskie Radio, Warszawa 10, skrytka pocztowa 46, redakcja sportowa. Na kopercie należy dopisać „konkurs LZS”. (Jl)

W.W.
korespondent

Całe lato i jesień czynne tu było prawdziwe zagłębie budowlane. Przyszli mieszkańcy osiedla produkowali sami wiele zastępczych materiałów budowlanych.

O przyszłym obliczu naszego miasta

OSIEDLE ANTONIUK

Każdego z nas cieszy szybki postęp w przekształcaniu śródmieścia Białegostoku — domy rosną „jak na drożdżach”, miasto szybko zmienia swoje oblicze. Ale niejednemu z nas nasunęły się być może takie refleksje:

— No dobrze, budujemy piękne, socjalistyczne śródmieście Białegostoku, ale jednocześnie na krańcach miasta kwitnie jeszcze tzw. „dzikie budownictwo”. Ludzie budują zupełnie bezplanowo domy z przypadkowego budulca, domy także dalekie od wszelkiej architektury. A przy tym mówi się, że w przyszłości stolica naszego województwa będzie miała naprawdę socjalistyczny wygląd. Cała — na krańcach miasta też.

Zainteresowałem się bliżej tym zagadnieniem. Okazało się, że zlikwidowanie tego niepokojącego zjawiska znajduje się właśnie „na warstwie” architektury miasta — inż. Bałasa. Okazało się, że i on sam jest właśnie współtwórcą projektu Osiedla Antoniuk (projekt wykonali pracownicy Miejskiego Zarządu Architektoniczno-Bu-

dowlanego w czynie społecznym, zaoszczędzając w ten sposób ponad 10 tysięcy złotych).

W rozmowie z inż. Bałaszem dowiedziałem się, że generalny projekt zabudowy miasta przewiduje także na peryferiach budowę osiedli złożonych z domków prywatnych (budowanych nie tylko przez spółdzielnie mieszkaniowe, ale również indywidualnie).

Osiedle takie już w Białymstoku powstaje — na Antoniuku. Za Białką (począwszy od ul. Antoniukowskiej) pomiędzy ulicami Antoniuk Fabryczny i Działoszyński, wznosi się porośnięte pięknym starodrzewem wzgórze, z którego widać Białystok „jak na dłoni”. Niedawno jeszcze były to tylko nieużytki, na których pasły się kozy. Przed paru miesiącami wytyczono tam parcele, przebito nawet ulice, o przyjemnie brzmiących nazwach: Świerkowa, Akacja, Jodłowa, Olszowa, Bukowa i tym podobnych.

Miejsce? Wymarzone na osiedle. Leży przy dogodnej trasie komunikacyjnej Biał-

ystok — Fasty. Bardzo blisko do terenów wypoczynkowych w Szelachowskich. Tuż przy Białce, (która w przyszłości będzie przyjemniejsza niż dziś).

Plany zabudowy miasta przewidują obok osiedla, budowę nowoczesnego stadionu „Kolejarza”. Osiedle będzie skanalizowane i zelektryfikowane. Naprzeciw ulicy Antoniuk Fabryczny znajduje się piękny park i opuszczona była kantyna (duża, w dobrym stanie), którą można doskonale przystosować na świetlicę z salą kinową. Projekt zabudowy osiedla przewidział również sklepy, przedszkole i inne niezbędne urządzenia socjalno-kulturalne.

Całe osiedle obejmuje obszar około 3 i pół hektara, podzielone na 68 działek o powierzchni 600 — 800 metrów kwadratowych. Miasto daje je użytkownikom w tzw. wieczystą dzierżawę (czynsz wynosi niecałe dwa złote rocznie przez... 99 lat).

Jedynie warunki, jakie Prezydium Miejskiej Rady Narodowej stawia użytkownikom: zabudować parcele najpóźniej w okresie trzech lat (do 1958 roku), budować domki typowe według projektów sprzedawanych przez Prezydium w cenie 150 zł za

sztukę (kto życzy sobie mieć domek nietypowy — może zamówić u architekta oddzielny projekt, wymagający zatwierdzenia władz budowlanych).

Tempo, w jakim powstaje osiedle (30 domków już w budowie, część wykończonych i zamieszkałych) wskazuje na to, że osiedle będzie zabudowane wcześniej niż w 1958 roku. Nie dziwnego: Prezydium MRN udostępnia użytkownikom nabywcę materiałów budowlanych, bank daje pożyczkę na budowę.

Słuszny projekt Prezydium MRN „chwycił” na całego. Chętnych na parcele było aż za dużo. Całe lato i jesień czynne było na Antoniuku prawdziwe

zagłębie budowlane. Przyszli mieszkańcy osiedla sami produkowali pustaki, tarli drzewo budowlane, przystosowywali w sposób racjonalizatorski do budowy gruz, żużel, kamienie, trociny, podkłady kolejowe itp. Bez przesady można powiedzieć, że sposobów taniego, racjonalnego budownictwa z materiałów zastępczych mogłoby się od nich uczyć spółdzielnie budujące domki jednorodzinne. Domki byłyby wtedy o wiele tańsze niż obecnie.

Przyszli mieszkańcy osiedla to wielu kolejarzy, pracowników budowlanych, włóknarzy i urzędników.

Warto podkreślić, że w trakcie budowy osiedla rodzi się nowe społeczeństwo: zaskakująca bowiem była solidarność „budowniczych”.

Takich domków jak ten — z cegły — jest tu raczej niewiele. Ogromna większość, choć są równie piękne jak ten, budowana jest z tanich materiałów zastępczych: żużlu, drzewa, trocin, czy nawet gliny.

zaskakujący zakres pomocy sąsiedzkiej, dzielenia się doświadczeniami, wykonywania wielu prac kolektywnie.

— No tak — mógłby ktoś powiedzieć — ale to przecież tylko jedna dzielnica. A reszta?

Będzie i reszta. Osiedle Antoniuk wzbogaci w rezultacie miasto o ok. 300 izb mieszkaniowych. Ale osiedle Antoniuk — to jedynie początek. W przyszłym roku podobne osiedle powstanie jeszcze i na Wygodzie, przy Szosie do Zielonej i obejmie 130 indywidualnych domków jednorodzinnych.

Podobne domki w ilości 14 „rosną” już przy ul. Prusa, u zakończenia ulicy Mickiewicza. Podobne osiedle powstanie i na Skorupach (ponad 700 domków) — na prywatnych gruntach. Właściciele nieużytkowych gruntów sprzedawali tam parcele pod „dziką zabudowę”, ale Prezydium MRN również ujęło to w ramy bardziej zorganizowane, opracowując projekt wzorowego osiedla o planowej zabudowie (będzie gotowy na wiosnę), mający na celu zlikwidowanie „dzikiego budownictwa”.

Tak więc nie tylko samo śródmieście, ale i całe miasto będzie zabudowane planowo, w myśl wymogów budownictwa socjalistycznego.

Nie tylko zresztą nasze miasto, stolica województwa. Te same warunki i możliwości mają miasta mniejsze, np. powiatowe. I na pewno miejskie rady narodowe w tych miastach też skorzystają z przykładu, jaki dał Białystok.

CZESŁAW HACZEK